

GAZETA TRANSILVÂNIEI

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.
e unu anū 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe anū 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

© seriă garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N^{R.} 57.

Vineri în 27 Aprile (9 Maiū)

1884.

Brașovū în 26 Aprile (8 Maiu).

Ce-lū ce a urmăritū cu atențiune atitudinea observată de unū timpū încōce de cătră organele de frunte din Viena și Pesta în privința cestiunei de alianță cu puternicele împērății nordice, a trebuitū se observe, că entuziasmulū acestorū organe pentru „strînsele legături ce unescū monarchia nōstră cu Germania“ s'a rēcitū multū, făcēndū locū unui sentimentū de neîncredere, pe care cu tōtă bună voința nu lū potū ascunde așa de bine, ca sē nu se pōtă ceti printre șire, că reînviia intimitate prusso-rusescă le causēzā mari griji.

Fără îndoielă, că acestū sentimentū de neîncredere e motivatū prin împrējurări reale. Politicii dela Viena și Pesta trebuiau sē-și mărturisescă înainte de tōte, că monarchia nōstră nu numai că nu pōte trage nici unū folosū din intimitatea Germaniei cu Russia, dēr încă riscă de a fi împinsă din nou pe terēmulū alunecosū și periculosū alū concesiunilorū tocmāi cătră acea putere, — a căreia interese se contrariēzā mai multū cu interesele austro-ungare în Orientū.

Țēsăturile diplomatice dela congresulū din Berlinū încōce sunt acoperite încă cu vëlulū secretului. Unū lucru numai îlū vedemū cu ochii, că adecă politica orientală a Austro-Ungariei a luatū o direcțiune cu totulū opusă vechilorū ei tradițiunī și, precum dovedesce și ultima călētoria a prințului nostru de corōnă, eurentulū acestei politice sē îndrēptā din ce în ce cu mai multă putere spre Orientū, unde își cautā noue debușuri spre a ieși la limanū.

Fi-va Salonichi, ori chiar Constantinopolulū limanulū, la care dorescū sē iēsā cărmăcii Austro-Ungariei?

Ori care ar fi țința lorū, asupra unui punctū trebuie sē fimū cu toții lāmuriți: politica austriacă în drumulū ei spre Orientū trebuie neapērātū sē se ciocnescă cu politica rusescă, care urmăresce cu mare stăruință și cu multe șanse de reușire vechiulū sēu planū de a cutropi Orientulū europeanū.

Se nasce acum întrebarea că ore îi va succede dībaciului cancelarū alū Germaniei se împace interesele amēndurorū împērății rivale astfelū, încētū sē se evite carambolulū și Austro-Ungaria sē pōtă înaintā paralelū cu Rusia pe peninsula balcanică?

Grea problemă chiar și pentru unū Bismark. Afără de acēsta este mare întrebare dēcā puterniculū cancelarū sprijinesce așa de sincerū politica austro-ungară, precum unii oficioși voescū a ne face sē credemū.

Deocamdatā bunele relațiuni dintre cabinetele dela Berlinū, Petersburg și Viena parū a nu lāsā nimicū de doritū, de cumva nu se vorū adeveri faimele, că călētoria archiducelui Rudolfū la Constantinopolū și la Bucuresci ar fi causatū mare indispozițiā la curtea rusescă.

Cei mai nemulțumiți cu mersulū politiceii esteriore sunt Polonii și Maghiarii. Motivele nemulțumiri lorū ni sunt cunoscute. Russia le este unū ghimpe în ochi și până ce va fi Rusia tare și mare nici Polonii nu sperā ași putē stabili regatulū lorū, nici Maghiarii nu sperā vedē cu ochii deplina independență a Ungariei. Aceea tōte aspirațiunile lorū în politica este-

riorā se concentrēzā în dorința de a provocā unū resboiu cu Russia, în care, se nțelege, ei credū sē fiē învingătorii.

Dilele aceste foile din Pesta alarmarā lumea cu scirea, că Rușii voiescū sē-și redice numărulū armatei lorū la 2^{1/2} milioane combatanți, între cari 300,000 cavaleriā, ear foile polōne din Galiția strigā în gura mare, că prințulū Bismark cautā nodū în papură, ca se-o rumpā cu Austria.

Foile bismarkiane le respundū și unora și altora. Armata rusescă, dicitū ele, nu e așa de primejdiosă cum credū Ungurii și cătū pentru scirile foilorū polōne din Galiția, aceste sunt numai nisce scornituri.

Bismark o dīce și Bismark este unū mare profetū?

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

Pesta, 8 Maiū. — Conferința clubului partidei liberale a primitū modificările camerei magnaților în privința legii pentru darea pe spiritū, precum și cele privitoare la proiectele de drumū de ferū Csakathurn-Agramū și Valea Someșului-Deeș-Acna și Mureșu-Ludos-Bistrița.

Belgradū, 8 Maiū. — Fōia oficială publică unū ucazū regescū, prin care sē numescū 44 deputați regesci (regaliști.)

Newyork, 8 Maiū. — Căpitanulū vaporului „Titania“ dīce că din 167 de persōne ce se aflau în urma ciocnirii pe bordulū vaporului „State Florida“ care a peritū în urma ciocnirii cu o barcă, au scăpatū numai 44. Barca era ocupată de 15 ōmeni, dintre cari numai căpitanulū și doi ōmeni au scăpatū.

Newyork, 8 Maiū. — Vaporulū „State Nevada“ s'a isbitū la 3 Maiū cu vaporulū „Romano“ din Hull, portū englesū. „Romano“ s'a cufundatū. ōmenii de serviciu și călētorii amēndurorū vapōre au fostū scăpați cu vieță.

(Biroulū telegr. din Peșta.)

Felicitări la adresa nōstră*).

München, 22 Aprile.

Romānașii din München, adēncū mișcați de felicitările ce le primescē „Gazeta“ din tōte unghiurile Romānimei pentru aparițiunea ei cotidiană, încă vinū ca sē vē gratuleze.

Cerilū se dē bravului Redactorū, luptătorului pentru drepturile naționale și binele romānescū cea mai mare tăriā spirituală și corporală, ca pe cariera acēsta spinosă sē ajungā la unū secerișū manosū.

Noi tinerimea vē vomū urmā, căci suntemū conscii de santele drepturi ce ni s'au rāpitū, de povara ce ne apasā și de dīlnicele machinațiuni ale celor cari cutēzā a se numi părinți ai patriei.

Sē trāescă bravulū, iubitulū și stimatulū nostru Redactorū!

Constantinū Bercariu, studentū în șcōla de sculptură.

Vladimir Sotir, studentū techn. Severū Mureșanu, studentū în șcōla de pictură. A. Pascalide, academicū.

Illeși (comitat. Făgărașului) 21 Aprile.

Cea mai mare dorință a Romānilorū așī implinitū. Inima mea saltā de bucuriā. Vē gratulezū pentru întreprinderea cea grea și dorescū ca dīarulū cotidianū „Gazeta Transilvāniei“ sē aibā unū succesū strălucitū. Pașii întreprinși sē calce pe cărări nevestate, ēr fruntea sē vē fie încoronată cu laurii virtuții. Dē provedința divină ca

*) Sub rubrica acēsta s'au strecuratū în nr. 55 alū foiei nōstre doue erori. Primindū abonamentul dela D-lū Dr. Greg. Silași din Clușiu totodată cu gratulațiunea d-lui Alesandru Silași protopopū în Bistrița din erore acēsta gratulațiune s'a publicatū sub numele și cu locuința celui d'antāiu. — Mai la vale în locū de Gurghiu s'a pusū Giurgiu și la subscriere în locū de Petru, Petcu

acestū dīarū sē ocupe loculū primū pe masa fie-cărui Romānū adevēratū.

Sē trāiți Domnule Redactore!

Gavrilā Cornea, parochū.

Ivanesci (Ibisdorfulū sāsescū) 20 Aprile.

Representanții comunali în calitate de alegători romāni dimpreună cu mine vē felicitā din tōtā inima pentru zelulū celū mare, asiduitatea și lupta-vē neobosită ce desvolutāi. Vē salutā pentru investirea veteranei „Gazete“ cu rangulū de fōie dīlnică și vē doresce din sufletū tăriā, victoriā și succesū strălucitū, însoțitū de unū viitorū înzestratū pentru națiunea romānă cu mi de fericiri.

Simionū T. Ianculescu, not. cerc. și propriet.

Mulțamindū din totū sufletulū pentru aceste încuragiātore dovedī de simpatia, dorimū ca urările, ce ni se facū sē fiē făcute într'unū cēsū bunū!

Cronica dīlei.

Duminecă, 29 Aprile, se va întruni sinodulū parochialū alū bisericii Sf. Nicolae din Prundū. Se va ceti raportulū despre activitatea comitetului și se vorū revisui socotelile pe anulū espiratū.

*

Sāmbătā sēra, 28 Aprile, reuniunea romānă de gimnastică și cāntări va da în sala Hotelului Nr. 1, unū concertū, care va fi urmatū de danți.

*

Ministrulū președinte Tisza a fostū primitū de M. S. Impēratulū în audiență; a conferitū și cu comitele Kalnoky. Parlamentulū ungurescū se va închide la 19 sēu la 20 Maiu.

*

Prințulū Vilhelmū alū Prusiei a fostū invitatū forte cordialū de cătră impēratulū Franciscū Iosifū, ca sē ia parte la manevre.

*

În dīlele acestea se va întruni în Viena o conferență a căilor ferate, la care vorū fi reprezentate diferitele state. Se vorū discuta diverse cestiuni relative la tarife.

*

Regele și regina Romāniei se aflā la Sinaia, unde vorū petrece în castelulū Peleşū până Sāmbătā sēra, cândū se vorū întorce în Bucuresci.

*

Comisiunea însărcinată cu supravegherea fabricațiunei celor 25,000 puscī în Steyr, Austria, pentru Romānia, termināndu-și misiunea s'a întorsū în Bucuresci.

*

„Romānia liberă“ ne spune, că d. Alexandri va plecă în străinătate pentru mai multū timpū. Poetulū ar avē de gândū sē facā o nouă piesa: Ovidiu la Tomi. Constanța din Dobrogea e vechiulū Tomi, unde poetulū latinū fusese exilatū.

*

Același dīarū e informatū, că comisiunea europeană dunārēnă și-a reinceputū lucrările. Se va ocupā în sesiunea acēsta numai de lucruri administrative.

*

Societatea „Carpații“ din Bucuresci va serbā dīoa de 3 (15) Maiū printr'unū banchetū ce se va da în sala Concordia romānă.

*

În Roma a apărutū, dīce „Romānul“, primulū numărū alū dīarului „La Romania“, înlocuindū „Correspondenza politica della Romania“, care se publicā sub direcțiunea d-lui Mitilineu.

*

„Vocea Covurluiului“ spune, că prin portulū Galați au trecutū cu vaporulū spre Viena o pāreche frumoasă de cai, împreună cu bogatele lorū hamuri, dāruiti de Sultaunlū Archiduceei Stefania.

*

„Romānia“ spune, că M. S. regele Romāniei a conferitū crucea de comandorū a „Corōnei Romāniei“ d-lui James Henry Lewis, inspectorulū superiorū alū căilor ferate austriace.

„Tagblatt” a primită de la corespondentul său din Varșovia scirea sigură, că în Moscva s'a descoperit ună complotă în contra vieții țarului.

„Posta” comunică, că poliția din Galați a prinsă în hotelul Țal pe jidovii Herman Ceop și Herman Gross, și pe jidovele Victoria Țal și Johann Pepi, veniți din Galiția și avându profesia de speculatori de femei. Au fost arestați toți.

O anchetă, numită să cerceteze bugetul ministrului de războiu bulgar, a constatat o defraudare de 100,000 franci, comisă de căpitanul rus Ielenef în timpul când generalul Caulbars conducea afacerile.

Partidul radical sârb, spune »Telegraful», în unire cu partidele radicale din Bulgaria și Bosnia, printr-o proclamațiune litografiată se adresează către poporele din peninsula balcanică, propunându-le să formeze o confederațiune spre a se emancipa de ingerințele marilor puteri. Mai multe persoane însemnate din Bucuresci au primită această proclamațiune.

Cluși, la 6 Mai 1883.

Onorate Domnule Redactori! Conferința alegătorilor români din cercurile electorale Gilău și municipiul Cluși s'a ținut în 5 a l. c. în școla română din comuna Cluși-Mănăstură. Pe la 10 ore a. m. s'a fost adunat în locul numit, după împrejurări și luându a-nume în considerare, că convocarea la conferința această s'a făcută foarte târziu, un număr destul de considerabil, de aproape 200 alegători români, în partea cea mai mare țărani.

La 11 ore a. m. Ilustritatea sa domnului comite suprem în pens. Alesandru Bohățielu, a deschis conferința prin o cuvântare frumoasă și bine formulată, espuându pe scurt scopul conferinței și salutându pe inteligența și poporul de față, care lăsându-și plugul și grapa, n'a pregetat de-a alerga la consultarea asupra ținutei noastre față cu alegerile dietale eminente. Ilustritatea sa s'a mai născuit a face și puțină reclamă principiului de activitate politică, — însă fără succes.

Urmându la ordinea zilei desbaterea asupra ținutei noastre politice după cererile tote — în înțelesul pasivității — a domnilor Gavrilă Popu, Iuliu Coroianu, Basiliu Podoba etc. s'a primită cu unanimitate dreptă basă a procedării ulterioare »solidaritatea națională» în conformitate cu conclusele conferinței generale, ce se va ține în decursul acestei luni la Sibiu, și apoi s'a trecut la alegerea delegaților pentru aceea conferință, alegându-se: 1) pentru cercul I. electoral al municipiului Cluși domni: Alesandru Bohățielu comite sup. în pens., și Gavrilă Popu, protopresb. gr. cat.; de suplentă, domnul Emericu Popu, avocat; 2) pentru cercul II-lea de alegere a municipiului Cluși domni: Alesiu Popu, avocat, și Vasiliu Almășianu, avocat, de suplentă rev. domn Vasiliu Roșiescu, protopopu român; 3) pentru cercul electoral al Gilăului domni: Iuliu Coroianu, avocat, și Lazaru Baldi, particular în Cluși; de suplentă domnul Ionu Popu, preot român în Gilău.

În fine adunarea votăză încredere deplină diarelor: „Gazeta Transilvaniei,” „Observatoriul” și „Luminatoriul” pentru ținuta loră corectă de până acuma într apărarea intereselor noastre naționali; asemenea „Tribunei,” în câtă sar ține de prgramul prezentat în primul său număr. — Se propune și se votăză și mem-

briloră comitetului permanent din Sibiu mulțămii și recunoscință.

La închiderea conferinței își redică vocea ună țărănă bătrână din Cluși-Mănăstură, cu numele Ioană Leucă, rostindu cam următoarele cuvinte semnificative: „Cinstiți Domni! Noi ve mulțămim pentru ostenele D-vostre, și ve spunem, că suntem foarte alegăduiți (îndestulți) cu ceea ce lucrați Măriile vostre, pentru-că scim, că numai în binele nostru, ală poporului lucrați. Dată înainte cu Dumnezeu sfântul, căci noi ve urmăm. Ar fi vremea să ne mai ridicăm și noi o firă, că pre multă am fostă asupriți. Dumnezeu ve trăescă!”

Vorbirea bătrânului Leucă a produsă mare entuziasm și i-a urmată strigări de »să trăescă» și »trăescă opinca Românescă.»

La 1 oră p. m. s'a finit conferința, care, potă mărturisă, a decursă pe lăngă entuziasmul manifestat din partea alegătorilor, în deosebă a țărănilor, în ordinea cea mai bună și demnă de bravii Români ai acestor cercuri de alegere, și ve și potă asigura că la noi principiile politice bizare ale celor 50 mamelu adunați în luna trecută la B-Pesta până acum n'au aflată teren, nici că voră afla, pentru-că bărbății noștri, conducătorii acestui brav și blând popor sunt devotați causei și consci de demnitatea aceia și sperăm și o pretindem cu toții, ca departe să fie de ei vênarea după interese particulari și slăbiciunea grandomaniei. —

Iustus.

Adunarea alegătorilor români în Alba-Iulia.

(Fine.)

Propunătorul adv. Patiția, luându cuvântul final, arată, că conferința de față nu este chemată a primi programe nouă, deoarece noi stănd pe basa principiului de solidaritate suntem datoră a aștepta concludulă conferinței nostre generale electorale. Arată mai departe inoportunitatea propunerii d-lui Csato aducându multe exemple vii, cumcă nici decum nu se potă impută starea de ață ținutei partidei române naționale, ci desastrele de cară ne amintescă contra-propunătorul sunt neatărnătoare de noi. Nu Români sunt chiamați a face pașii propuși, ci acei domni cară stau în capul trebilor țerei și pe cară ia încredințat împăratul și regele cu ocărnuirea poporelor.

Decă Români ar părăsi ținuta loră de până acum, acesta nu ar însemnă, decâtă a se dă legați în grația celor, cară până ață nu ni-au făcută nici un bine, și cară în loc de bună-voință ne calumniază cu nedreptulă ca pe nisce răi patrioi. Cei ce facă acesta nu facă nici un bine națiunei ungureci, ba chiar sunt vrășmași ai patriei, deoarece faptele de credință cătră tron și iubirea de patriă a Românilor desminteșcă pe acei nechibzuiți elevetori. Câmpurile Italiei dovedescă credința și virtutea română; și ore nu fuseră trimise câte multe regimente în Bosnia, cară la începută neputându năbuși rezistența acelor locuitori, acestia au fostă mai în urmă învinși de bravii regimentului românesc de la Caransebeș, care fū lăudată de locurile cele mai înalte pentru victoriile reportate.

Și ore noi suntem de vină, că ni-se negă oră ce dreptă nouă, cară suntem autohtoni și cei mai vechi în această patriă, pe acestă pământă îngrășată cu sângele nostru? Nici decum, căci aceasta este eflusul sistemului actual, în care poporul român are parte numai de greutate.

Face apoi o paralelă între legea electorală din Ungaria și cea din Transilvania, și dovedescă, că ceea ce

ni-se impută ca păcată, că stăruiem pentru introducerea votului universal, în Transilvania se esercitează de facto prin Unguri sub numele de »régijog»; și prin urmare n'au dreptă cei cu programa nouă a ne impută ceea dorință ca ceva, ce n'ar încăpe în cadrulă constituțiunei țerei, căci ea recunosce deja atare dreptă, deși numai unilateră. Domni dela »Viitorul» în zădar voră așteptă ceea schimbare în această privință, deoarece Românilor li-s'a luată chiar puțină de a se prezentă în dieta țerei cu ceea demnitate, care se cuvine unui popor de 3 milioane suflete, adecă celă mai numerosă după națiunea maghiară genetică. Ni-ar rămăne după aceea programă numai acelă modă de a fi reprezentați, încătă chiar națiunei maghiare i-ar fi rușine a se înfrăți cu ună atare popor, ce nu se prezentă conformă demnității sale. Români dorescă înfrățirea, dăr numai ceră cu cuvintele sublime de egalitate, libertate și frățietate să devină pipăbile și să avemă garanții sigure. Ilustri noștri din Pesta și domnulu contra-propunător nu sciu, chibzuită au bine pe ce cale au apucat, dăr noi din cele ce se întâmplă chiar dela conferința loră din Pesta încocă ne putemă convinge, că deă aceia, cu cară ei s'au înfrățit, nu le dau nici o prevenire. Cei ce au înscenată conventicululă din Pesta, eta-i ei înșiși atacați din partea aceea, unde ne dică ei, să ne închinăm. Végsó, Simonescu și Constantini, cei din consorțiu, sunt în cercurile loră de alegere combătuți de deputăți guvernamentali maghiari; deci acestora nici cei dela »Viitorul» nu-le convin, căci voescă a ne eschide cu bună, cu rău de pe oră și care terenă publică.

Dreptă aceea recomandă a primă propunerea făcută din partea celor ce au convocată adunarea și espusă de vorbitoriulă, rugându pre toți a fi solidari în tote cauzele, fără de care noi nu ne vomă pută emancipa de sub jugulă ce-lă îndurămă.

Punându-se apoi la votă propunerea lui Csato, ea nu fū partinită nici de ună membru ală conferinței. Așa vâdundu-se d. Csato părăsită, și elă părăsi sala conferinței și conferința primă ca concludă propunerea lui Patiția.

S'a procesă apoi la alegerea comitetului central și a subcomiteteloră cercuale; spre acestă scopă s'a suspendată ședința pe puțină timp. După redeschiderea ședinței se alegă comitetul central și subcomitețele cercuale.

De delegăți s'au ales: pentru orașulă Alba-Iulia Alis. Tordășianu, protopresbiteră, și advoc. Mateiu Nicola; în cerculă Vinului de josă Elia Macelariu și Ioană Popescu, profesoră în Sibiu; pentru cerculă Ighiului Axente Severă și Alexandru Danciu, pentru cerculă Aiudului I. M. Moldovanu, canonică, și advoc. B. Olteanu din Blăși, era pentru cerculă Sa. lineloră mureșene protopopulă Benjamină Popu din Ujóra și Iacobă Popu, proprietar în Noslac. Aleșiloră li se aduse ună viu, să trăiescă.

La propunerea alegătoriului Gr. Mezei se votă mulțamă Redactoriloră foiloră naționale »Gazeta», »Observatoriul» și »Luminatoriul» pentru ținuta loră.

În urmă Axente Severulă muțamă în numele celor adunați președintelui Al. Tordășian și convocătoriloră carora se aduse ună unanimă »să trăiescă».

Cu cuvintele de mulțamă adresate de președinte alegătoriloră prezenți pentru observarea buneii ordine între vii aclamațiuni să dechiară conferința de închisă.

E. P.

FOILETON Ū.

Satulă cu comorile.

Novelă populară.

(Urmare.)

Dar coșnițele, adecă știubeiele sale, nu le ținea la sine multă timpă ci le dărna economiloră mai săraci, pe cară îi învăța cum să cultive și ei stupăritulă. Una numai cerea dela aceștia, adecă ca roitulă tinără se fie ală lui, ca să-lă potă dărui acelora, cară încă nu au. În felulă acesta aproape tote familiile se căpăiră cu stupi. Și fiindcă dănsul pricepea stupăritulă, cum am mai dăsu, din temeliă, acela prosperă peste așteptare, în câtă Bogățeni ducău în cetate multă miere și cərə, luându în schimbă o frumșeță de bană. Cu timpulă se duse vestea în totă țera de stupăritulă Bogățeniloră, așa, în câtă veniau cumpărătoră din ținuturile cele mai depărtate și urcau mierea și cərə în preț, pentru că toți țineu de mai bună mierea din Bogata, de câtă oră și care altă miere. Albinele erau turme pentru cară Bogățeni nu avău lipsă de liveți și nutreț, căci ele furnicau prin câmpuri și păduri și aducău comoră de aură stăpăniloră loră.

Precum organisa preotulă una și alta prin case întocmindă totă felulă de înnoiri folositoare, asemenea făcea și în biserică. Aici însă eră ceva mai greu, cu deosebire față cu bătrăni, cară nu voiau să se lase, odată cu capulă, de cele apucate. Așa ne-amă pomenit; mai bine nu potă să fie, diceau aceștia.

Cândă intrai în biserică nu sciai unde te află. Aprăpe fie-care omă avea o cărjă, pe care se răzimă ca la stână, eră cei din scaunele (străni) de pe lăngă pereți, decă nu i-ar fi trezită din cândă în cândă sbieretele cântărețiloră, ascultăndă câtelulă pământului, n'ar fi scitută cândă se gată slujba D-đeiescă. Din contră, în tinda bisericei, femeile țineu sfătuți ca la ședătoare, în câtă de multe oră nu auăia de locă rugăciunile preotului din altară.

Încetulă cu încetulă cărjele se scoseră din biserică, omeni ascultău sfințele rugăciuni cu evlavă, eră răspunsurile chorului de băeți și băete, conduși de învățătoră, stărnău simțimentele religioase în inima fie-cărui ascultătoră.

19. Nenoroculă adesea te aduce în peire. Er nenorocirea chiară la fericiere.

În timpulă acesta se întâmplă mare nenorocire intră o comună vecină, Purcăreni. Ună focă mare isbucnise, tocmai pe cândă omeni erau la lucrulă câmpului. Ce e dreptă, din Bogata și alte sate vecine numai de câtă alergară omeni într'ajutoră, cu tote astea însă, în câteva ceasuri șese case se prefăcură în cenușă și câteva capete arseră în grajduri. Nefericirea se trăgea din nebagarea de sămă a unoră copii, lăsați întră casa de nisce părinți, cară se duseseră la lucru. Băeții se jucară în tindă cu nisce aprindătoare (chibrituri) uitate de părinți din întâmplare pe mesă.

Se dică c'ă nenorocire nici odată nu vine singură. Asta se implini și de astă dată.

Săra, cândă se întoreu Bogățeni de la strinsă a casa, vâdu de o dată înaintea porții lui Creangă mul-

țime de femei, de slugi și de slujnice. Unele își ștergeau lacrimile din ochi, altele suspinau cu milă, tote și totă erau cuprinși de o jale adencă. Din casa lui Creangă răsunau tânguri și plăsete. Pricina eră, că fetița cea mai tineră, numai de patru ani, murise într'ună chibrită înfiorătoră. Sărana căduse în grăpa de gunoi și se înecase în baltă adunată acolo. Totă satulă o avea dragă pe biata copilă, pentru că eră blândă și frumșică ca ună ângerașă.

Doă zile mai târziu copilă se înmormentă cu mare ceremonie. Preotulă țină o cuvântare păturdătoare. După înmormentare se duse la prietinulă său Alexandru și îi dăse:

»Scumpe amice! vorbele bune, fără indoelă să se de lădată, dar faptele sunt și mai de laudă. Este mare bine se încunguiri nenorocirea, de câtă să aibi prilegă a mângăia pe cei nenorociți. E ună păcată de mără că părinți, ducându-se la lucrulă câmpului, își lasă copilașă acasă, fără nici o grijă. E păcată pentru că calcă datorile de părinte și e primejdiosă atâtă pentru ei câtă și pentru alți. De ce nu se înființă și la noi o casă de îngrijire pentru băeți mai mică, o așa numără grădină pentru copii, după cum se află în multe orașă și sate. Asta se potă înființa cu bană puțină; părinți se scutesc de spaimă și grijă, ba și de nenorociri, cândă sunt nevoiți a se depărta de acasă ca lucră și să căștige ceva.

Alexandru clătină din cap și mărturisă curată dănsulă nici n'ă vâduț nici n'ă auzit vre odată asemenea grădină.

Preotulă uimită de asta îi dete deslușire, dăcând:

Convocare.

Adunarea generală ordinară a Reuniunii învățătorescilor »Mariane« se va ține în Rodna-vechiă în 25 și 26 Maiu 1884 st. n., la care se invită toți membrii reuniunii de a participa.

Năsăud, 1 Maiu 1884.

Comitetul reuniunii învățătorescilor »Mariane.«

Președintele:
Maxim Popu.

Secretarul:
Petru Tofan.

Diverse.

Alexandri e de vină. — Panaiot Gușteru este acusat de furtul unui scaun. Reclamantul istorisește astfel faptul: »Pe la douăsprezece din noapte începuse să stringă scaunele de pe trotuar ca să închidă cafenea, când mă pomenescu cu un trecător care mi spunea: »V'a furat un pungașu un scaun.« Dau fuga și-lu prind pe d-lui la colțul stradei cu scaunul nostru. Acusatul: Domnule președinte, v' rog să mă ascultați cu buna-voință care vă caracteriză... Alecsandri este de vină. Președintele: Care Alecsandri? Acusatul: Poetul... Nu-l cunosc, acela care a făcut Fântâna. Președintele: Ce are a face una cu alta? Acusatul: O să vedeți acum ce are a face. V' rog să mă ascultați cu buna-voință care vă caracteriză. Eu m'am dus la teatru ca să vedu »Fântâna« lui Alecsandri. Pe drum, m'am întâlnit cu Tasache, Spirea Marafet și alții. Așa în loc să mergem la teatru m'am pomenit la berărie de vale. Am plătit eu o halbă, a plătit Tasache alta. Președintele: Ajuge. Ai furat scaunul, da se u nu? Acusatul: V' rog să mă ascultați cu buna-voință care vă caracteriză. A mai plătit și Marafet u jumătate, am plătit și eu alta... ajunsesem turlac. Președintele: Cauți să te scuzi supt cuvânt că ai fost beat? Acusatul: Stați să vedeți acum. Spirache era să mă ducă acasă, pentru că eu nu prea mă ținem bine pe picioare; fiindcă Spirache era însă și mai beat de cât mine, el u plecat cu birja. Președintele: Recunosc furtul? Acusatul: V' rog să mă ascultați cu buna-voință care vă caracteriză. N'am furat. Fiindcă nu puteam să mă țin pe picioare, am luat un scaun d'afară și când simțeam că mi se moie vinele mă zădărniceam pe scaun de mă odihneam, ca să pot ajunge până acasă. De! spune d-le reclamant, așa e că mai găsitu ședend pe scaun? Reclamantul: Asta așa e! Acusatul: Ei, vedeți! Alecsandri e de vină. Decă nu mă duceam să vedu Fântâna, nu o pățiam. V' rog să mă judecați cu buna-voință care vă caracteriză. — Tribunalul, considerând că intențiunea frauduloasă n'a existat, achită pe Panaiot Gușteru.

»Românul.«

Sinuciderea unei părechi amorose. — »Morgen-Post« descrie această scenă astfel: Un domn și o doamnă, îmbrăcați în negru, venira într-un hotel din cercul Alsergrund și închiriară o cameră. Chelnărul apărind îndată cu un bilet de anunțare, cerend noulor oșpeți să scrie numele și de unde au venit, precum se obișnuiesc acesta la oricând hotel. Călnărul, sub pretext că e obosit, răspunse că va face acesta a doua zi. Hotelierul, observând a doua zi că tânăra păreche nu ceruse încă nimic, trimise pe chelnăru să bată la ușă și să întrebe decă nu le trebuie ceva. Ea nu primi nici un răspuns și decă se hotără să deschidă ușa cu o a doua cheie. Ceia ce i se prezentă ochilor o îngroză. Pe parchet zăcea în sânge cadavrul tănărului, pe când companiua sa zăcea asemenea scaldată n sânge cu pe-

»Copilași, cari nu sunt încă de școlă se dau în grija unei femei înțelepte. Astă femeie păzese totă ziua, se jocă cu ei prin odaia se u pe timp frumos, afară, ii deprinde la curățenie, la ascultare și jucându-se cu ei îi învăța totodată și câte ceva folositor. De mâncare le dă, ceea ce li se trimite dimineața.

Alexandru ascultă cu mare luare aminte la vorbele preotului. După aceea clătind din cap, duse cu față gânditoare: »Teranii noștri sunt încă partea cea mai mare neînvețată. Mulți părinți sunt omeni fără conștiință, cari se îngrijesc cu mult mai bine de porcii, de capre și de vacile lor, de cât de copii lor. Mi-e teamă că decă voru sci că copii lor se află la loc sigur, voru uită și mai tare de datorințele lor de părinți. De altă parte nu credu să fie potrivit, ca pe bieții copilași să-i chinuesc cu învățătura, înainte d'a implini anul și șeselea. E pră de vreme. Într-o vîrstă așa de curmă, înainte de tâte trebuie să grijescă omul de sănătate, de întărirea puterilor, cari sunt atât de slăbuțe.

Preotul nu putu dice că observările învățătorului prevădător ar fi cu totul fără teimeu, totuși puse următoarea întrebare: »Ore este drept că părinții ar perde mai tare simțul de datorință părintească și alipirea către copii atunci, când ar sci că copii se află ziua într-o păză bună, de cât atunci când știu că se află fără nici o grije? Altcum, adause mai departe, nu e vorba ca micii copilași să invețe în grădina despre care vorba, a cetii, a scrie și a face cine scie, ce socoteli, ci ca jucându-se, să vedă deosebite lucruri, să le învețe mai mult numele.

(Va urma).

rulă despletită, întinsă pe sofa. Tânăra fată avea în periu un buchet de flori, și altul pe peptu în haină; totu astfel și el avea un buchet la peptu. În mâna drăpă ține fata fotografia unui bărbat, și anume a companiunii ei. Pe masă erau trei scrisori în plicuri, der nelipite. Pe fie-care plic era scris: »Murim ca miră și ginere. Gertrud, Johann.« Poliția fu încunoscită și comisarul apără cu medicul, care constată că amândoi se mpusaseră în inimă. În scrisorile nenorociti făcuse cunoscut că, după multe lupte zadarnice pentru a și dobândi o pozițiune ca să potă trăi uniți, se hotărăseră să mără împreună, ca cel puținu mormentu să se i unescă. Într-una din cele trei scrisori, fata scrie unei amice a sa: »Jónu mi-a fost credincios, m'a iubit cu devotament. Moru cu plăcere, căci moru uniți cu el, scumpul inimii mele, care ca și mine mără cu bucurie.« În scrisora lui, tănărul se rögă să fie înmormentat împreună cu iubita sa. În a treia scrisora, nenorocita păreche și ia rămasă bună dela hotelier. Sinucisul e functionarul Johann Appel, în vîrstă de 30 de ani, nascut în Brașov, iar nenorocita, Gertrude Caraconi, în vîrstă de 24 de ani, croitoră în Apatin (Ungaria).

Studiu economic-pedagogic

de Ioan C. Panu.

III. În numeri precedinți am spus cele mai de căpetenie momente, ce trebuiesc considerate, când e vorba de a deștepta și de a nutri năzuința de crutare la un popor. — După acele priviri generale se ne oprim nițel, să ne uităm și la noi înși-ne, să ne întrebăm oțiră cum stau la noi Românii, lucrurile relativ la cestia economisirei. Pe timpul Romanilor putea dice Virgil: (Cartea VI, Eneide, versu 800) »lăsați ca alții se sa ocupe cu meseriile, ear tu poporele romanu aduți aminte că ești chemat ca să domnesc lumea; astăzi nu se mai pote dice așa, ci din contră am trebui să dicem: »apucă-te de meserii și de industrii mai mari, poporele romanu, dacă vrei să nu te mai stăpănescă altu,« căci în timpul de acum un popor, carele nu muncește, nu are dreptul de a trăi și în adevăru nici nu trăește.

Și ore poporul nostru nu muncește? Ba da! Îns conform năcazurilor sale, nu muncește rațional căci nu a trecut prin nici o școlă economică s'eu mai bine dicend nu este pătruns de idei economice.

Câte obiecte, câte lucruri, cari pentru alte nații facu avere, facu capitaluri, poporului nostru nu i servesc întru nimic. Poporul nostru are necesități puține și, și le indeplinește cu ușurătate, și mai multu nu cercă a se întinde de cât ii este așternutul. Aceasta e o dicală românescă carea dimpreună cu alte dă de golu falsul spirit economic de care e pătrunsă nația noastră. »Lăsați să mance ori și ce pome căs dela D-zeu« grăește românul și este plin de mulțamire, că i a dat D-zeu atâtea pome de pot lua și alții; ba cei mai multu a fura pome nici nu este păcat după idea poporului. Conceptele economice ale poporului nostru se pot resuma în următoarele: »nu agonisi mai mult decât ai de lipsă pentru aji, căci ce va fi mâne vom vedea; din ceea ce a dat D-zeu dă și tu altora;« »Nu face întreprinderi cu scop de a câștiga, căci cine se bucură la multu pierde și puținul;« »la ce mi's de lipsă atâtea mândrii, că știu că nu voi duce cu mine pe cea laltă lume;« grăește românul în necazul celui mai elementar principiu economic național. Și numai, ce i dreptu, exprimand aceste idei în sensu economic, vom dice de bună seamă că poporul nostru lucră numai atâtea cât ii trebuie, adecă produțiunea lui nu întrece cu multu consumațiunea, mai departe nu umblă după industrii și în fine nu caută a și procura un capital.

Omul are necesități, pe cari prin muncă și le indeplinește, câștigand lucruri se u mijlce cari ii sunt de folos. Urmază decă de totu naturalu ca omu să euate a aduna bunuri cât se pote de multe spre a putea face crutare, spre a putea face un capital, spre a putea dice că trăește în sensu economic. Ce face poporul nostru? El nu agonisește mai mult decât ii trebuie pentru presentu se u cel multu pentru un timp apropiat; ér câtu despre forma ea vre-unui capitalu nici c'și bate capulu, căci el crede, că acestu lucru este lăsat pe se ma câtorva, cari s'au pomenit cu avere. El are foarte puține trebunțe și acestea și le implinește cu o mare ușurătate și mulțamindu-se cu puținu este poporul cel mai liniștit. Este liniștitu, repetază, dar liniștea asta nu e a bine, căci ea este se u un document de lipsă de viață, se u un document de scepticism. Lipsă de viață nu este, căci poporul nostru este cu aspirațiune la cultură și ar face progrese mari, dacă n'ar fi impeditu de către alte nații cari au puterea în mâna; dar este un scepticism ca rezultat al grelelor timpuri, carele însă se mai alungă câte odată, când prin câte o rază de nădejde, când prin câte o faptă mare românescă.

Aci este necazul românului, aci trebuie să i ajutăm. Și cum am pute face acesta? De-ocamdată, nu-

mai și numai cu instrucția; dar instrucția la noi (înțeleg instrucția poporală) este neindestulitore, căci poporului nostru nu i se dau cunoștințele, de cari are elu lipsă. În școlă poporală se învață cetitul și scrisul, ceva religione, foarte puținu socotelă, multă gramatică și incolo nimic. Și ore ce folosim noi nației nostre prin acestea? Nimic mai mult decât că ii îngreunăm memoria. Scrierea și cetirea sunt numai un mijloc pentru instrucție, instrucția însăși, cutez a dice, s'ar pută da și fără acestea. Poporul englezu nu știe atâtea gramatică cât știe românul, cu tâte acestea englezul este instruit cum trebuie și scie ce i trebuie. Englezul nu învață mai mult decât are lipsă și imediatu intră în praxă; elu nici c' scrie ortografic, precand din contră Românul își umple capulu cu balast, scrie corect după ortografia, cu tâte acestea e necult. La Englez este realitatea culturi, la Român este numai ideia culturi.

LITERATURĂ.

A apărut partea I. din »Istoria dieceei române gr. cat. a Oradiei-mari,« de Dr. I. Ardelean, profesor la liceul din Beiuș. Acastă interesantă scriere e dedicată doamnei Leontina Roman, nascută Balomiri, soția d-lui Alesandru Roman, membru al academiei din Bucuresc. — Partea I. cuprinde o privire asupra favelor credinții creștine la Român dela creștinarea lor până la începutul secolului XVIII. Ea cuprinde 10—12 cöle tipărite, și se află de vênzare cu prețulu de 80 cr. la autorul în Beiuș și la »Cancellaria Negruț« în Gherla, Transilvania. Valörea scrierii o arată în destul prefață cu care d. Dr. Ardelean însoțeste listele de abonament, și pe care o punem aci în vederea publicului:

»Şese ani, căți am petrecut la Roma, pre lêngă studierea sciințelor filosofice și teologice, în timp liberu m'am ocupat și cu adunarea documentelor referitoare la istoria biserică și politică a Românilor, spre ce mi-a dat impuls și domnul C. Essarcu, pe atunci agintele României la curtea italiană, dicend mi că în Arhivulu Propagandei de Fide trebuie să se afle multe manuscripte relative la starea biserică a Moldovenilor și a Valachilor scrise de misionarii romano-catolic, cari încă din timpuri antice se așezaseră în principatele române. Domnul C. Essarcu nu s'a înșelat în presupunerea sa, căci permițendumi-se a intră în Arhivulu Propagandei de Fide, aflai spre mare surprindere nenumerate documente adunate în ordine cronologică cu inscripțiunile următoare:

A. Moldavia.

1629—1676 vol. I.
1677—1695 » II.
1696—1740 » III.
1741—1760 » IV.
1761—1797 » V.

B. Bulgaria Valachia.

1638—1699 vol. I.
1700—1727 » II.
1728—1740 » III.
1741—1760 » IV.
1761—1768 » V.
1769—1777 » VI.
1778—1797 » VII.

C. Ungheria e Transilvania.

1622—1626 vol. I.
1676—1695 » II.
1696—1707 » III.
1708—1727 » IV.
1728—1760 » V.
1761—1776 » VI.
1777—1843 » VII.

D. Greci di Croazia, Dalmazia Schiavonia, Transilvania, Ungheria.

1642—1760 vol. I.
1761—1845 » II.

E. Miscellanea rerum Valachicarum graeci ritus Generalia, tom. I.—II.

Din aceste volumuri am scos multe documente interesante atât pentru istoria biserică a Românilor, cât și pentru cea politică; din cele din urmă am predat și Domnului C. Essarcu.

Tragerea losurilor.

La 1 Maiu s'au tras următoarele serii ale losurilor creditului: 721, 750, 782, 825, 1043, 1163, 1869, 2372, 2832, 2938, 3159, 3346, 3481, 3521, 3707, 3897, 3971, 4145. Câștigul principal de 150,000 fl. l'a câștigat S. 4145 Nr. 48; 30,000 fl. a câștigat S. 3381 Nr. 19; 15,000 fl. a câștigat S. 721 Nr. 4; câte 5000 fl. au câștigat S. 721 Nr. 6, S. 3346 Nr. 79; câte 2000 fl. au câștigat S. 782 Nr. 38, S. 3707 Nr. 53; câte 1500 fl. au câștigat S. 3707 Nr. 29, S. 3346 Nr. 86; câte 1000 fl. S. 721 Nr. 54 și 59, S. 3521 Nr. 98, S. 3707 Nr. 7; câte 400 fl. S. 721 Nr. 13, 41, 65, 32, 83 și 91, S. 782 Nr. 97, S. 825 Nr. 87, S. 1043 Nr. 73 și 90, S. 1163 Nr. 77, S. 1869 Nr. 1, 12, 47, 68, 93 și 100, S. 2372 Nr. 54, S. 2832 Nr. 66 și 69, S. 2938 Nr. 13, S. 3159 Nr. 48 și 53, S. 3346 Nr. 2387, S. 3481 Nr. 5, 32, 43, 51 și 84, S. 3521 Nr. 44 și 51, S. 3897 Nr. 50 și 99.

Din 115 Serii ale losurilor din 1860 au eșit cu câștiguri mai mari următoarele: câștigul principal de 300,000 fl. l'a câștigat S. 13,943 Nr. 8; 50,000 fl. a câștigat S. 2547 Nr. 1; 25,000 fl. a câștigat S. 5115 Nr. 14; câte 10,000 fl. au câștigat S. 8476 Nr. 17 și S. 14,301 Nr. 17; câte 5000 fl. au câștigat S. 884 Nr. 13, S. 1122 Nr. 1, S. 5376 Nr. 12, S. 9188 Nr. 6, S. 8263 Nr. 20, S. 9383 Nr. 7, S. 10240 Nr. 17, S. 11651 Nr. 15, S. 15661 Nr. 2, S. 16165 Nr. 7, S. 16931 Nr. 6, S. 17238 Nr. 15, S. 17666 Nr. 5, S. 17966 Nr. 17 și S. 18580 Nr. 13.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 7 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.55	Bonuri croato-slavone . . .	100.25
Rentă de aur 4%	92.—	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.—
Rentă de hârtie 5%	88.70	Impmutul cu premiu ungar	117.80
Impmutul căilor ferate ungare	141.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	116.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (1-ma emisiune)	96.20	Renta de hârtie austriacă	80.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (2-a emisiune)	118.50	Renta de arg. austr.	81.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (3-a emisiune)	102.—	Renta de aur austr.	101.45
Bonuri rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	137.—
Bonuri cu cl. de sortare 101.50		Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.75	Act. băncii de credit ung.	318.—
Bonuri cu cl. de sortare 100.—		Act. băncii de credit austr.	317.90
Bonuri rurale transilvane 99.—		Argintul — — Galbin împărătesc	5.72
		Napoleon-d'or	9.61 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.—
		Londra 10 Livres sterlinge	121.60

Bursa de București.

Cota oficială dela 6 Maiu st. n. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 94 1/2	vënd. 95
Renta rom. amort. (5%)	94 1/2	95 1/4
» convert. (6%)	99 1/2	100
Împr. oraș. Buc. (20 l.)	32	34
Credit fonc. rural (7%)	104 1/2	105
» „ „ (5%)	92 1/2	93
» „ „ urban (7%)	103 1/2	104
» „ „ (6%)	99 1/2	100
» „ „ (5%)	90 1/4	90 3/4
Banca națională a României	1426.	1435
Ac. de asig. Dacia-Rom.	367.	370
» „ Națională	256.	—
Aur	3.50%	3.40
Bancnote austriace contra aur	2.09.	2.10

Cursul pieței Brașov

din 8 Maiu st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump. 9.26	Vënd. 9.27 1/2
Argint românesc	9.20	9.23
Napoleon-d'or	9.60	9.63
Lire turcesc	10.84	10.88
Imperiali	9.83	9.87
Galbeni	5.60	5.63
Scrisurile fonc. » Albina	101.—	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Aprilie a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI”

DIARŪ CUOTIDIANŪ.

Ca mâne se 'mplinesc 50 de ani, de când „Gazeta Transilvaniei,” sub cea mai cumplită prigonire a nēmului românesc, a arborat în mijlocul valoroșilor și patrioticilor comercianți din Brașov, acest emporiu al Transilvaniei, drapelul redeșteptării naționale.

Totă suflarea românească cu bucuria și cu căldură a îmbrățișat acest diar apostol al poporului român și grupat-s-au cu toți sub drapelul arborat de el și lucrat-au cu însuflețire și bărbătescă statornicie pentru înălțarea românismului.

Grea și amară era lupta. Tendințele de a desnaționalisa pe Români își ajunsesse culmea. Legea dela 1832 adusă de dieta maghiară glăsuia ca în seminariul românesc din Arad să se învețe și ungurește și ca: „de aici încolo la toate confesiunile se se admită și se funcționeze numai astfel de preoți, predicatori și vicari, cari știu ungurește.”

Apăratu-s-au cu bărbăția Români dintre Tisa și Carpați în contra acestor uneltiri dușmane și sosit-a după nopte și vijeliă și o di cu sōre, dar numai o di, căci în cealaltă dimineață se iviră érași nuori furtuoși pe ceri. Rōta sorții aduse din nou prigonirile de odinōră asupra capului nostru. Par' că sōrtea a voit să încerce până unde merge taria și perseveranța Românilui.

Cu tōte uneltirile și prigonirile însē „Gazeta Transilvaniei” își ridică fruntea și unind suflătesce pe toți Români luptă necurmată și fără preget pentru drepturile și libertățile opincii românești.

Adversarii noștri neperdând din vedere această luptă și prețuind rezultatele dobândite de până acum după adevărata lor valōre și-au îndoitu puterile, și, acum după 50 de ani, și-au perfecționat și rafinat mijlocele pentru sugrumarea și stingerea noastră. Prin urmare, și noi cei de astăzi, credincioși școlari ai românismului, asemenea se ne strîngem rēndurile, și se ne îndoim puterile de apărare.

Adversarilor noștri, avēnd ei puterea țerii în mână, le-a fost ușor de a ne lovī în tōte interesele politice, comerciale și economice, și acum atacându-ne în școlă ca și în biserică, în limbă ca și în avere, nouă nu ne-a mai ramas alt mijloc de apărare de cât condeiul, cu care toți Români dator sunt de a strigă în lumea largă și de a cere dreptate și libertate pentru poporul român dintre Tisa și Carpați.

Ast-fel împinși de dorul de a ne folosi dîlnic și cu energiă de acest pacinic mijloc apelăm la publicul cel mare român pentru a ne susține în dîlnica noastră luptă națională și în firma noastră speranță de a fi încu-

ragiați, deschidem abonamentu la diarul nostru cotidian

GAZETA TRANSILVANIEI

care precum acum 50 de ani a fost primul organ de publicitate român, tot asemenea și astăzi e primul organ cotidian român, ce apare dincōce de Carpați.

Suntem siguri, că publicul român e pe deplin convins de principiile, ce le profesă acest diar și de modul cum acest organ al Românilor dintre Tisa și Carpați a sciut chiar și în cele mai grele împrejurări să ție sus stindardul naționalității române.

Privind dēr cu încredere la viitor, Gazeta Transilvaniei dela 1 Aprilie a început a eși în tōte zilele, afară de Duminici, și serbători, și pentru a putē cu înlesnire străbate până chiar și în sēraca colibă a țeranului român, va fi cel mai efin diar din monarhia Austro-Ungară:

ABONAMENTE:

Pentru Austro-Ungaria pe an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl. Pentru România pe an 36 lei, pe 6 luni 18 lei, pe 3 luni 9 lei. Domni abonati, cari au plătit abonamentul cu stimă sunt rugati a ne trāmite diferența. Cel mai ușor mijloc de abonare este prin mandat postal.

REDACTIUNEA.

Cel mai bun

Cascaval de Penteleu

și
Brânză bună

se găsește de vëndare la D-nu Mateiu Mocanu la AZUGA (România) cu prețuri foarte moderate. Comandele se se facă direct.

Nr. 4881—884.

Concurs.

3—3

Pentru ocuparea postului vacant de subnotar la subscrisul magistrat, împreună cu un salariu anual de 600 fl. și 150 fl. bani de cartier; spre ocuparea, mai departe, al postului de practicant magistratual, devenind eventualmente vacant, împreună cu un salariu anual de 400 fl., se scrie prin acesta concurs.

Concurenții pentru unul din aceste posturi au să așternă, până cel mult în 15 Mai a. c. la 5 ore după prânz, pe lângă petiții, documentele asupra absolvărei studiilor juridice în termen de 4 ani, asupra depunerii cel puțin al esamenului de stat politic, și asupra împrejurării, că nu au trecut peste etatea de 40 ani.

Brașov, în 29 Aprilie 1884.

Magistratul orășenesc.

TIPOGRAFIA ALEXI, Brașov.

Unica tipografia românească în totă Austro-Ungaria susținută de un particular, care s'a distins la espozițiunea națională din Sibiu în anul 1881 și în care se tipăresce acum și primul diar român cotidian.

Acestei tipografii i-a succes de a dobândi de la magistratul orașului Brașov furnizarea tipăriturilor necesare pentru oraș, învingându prin concurență, pe cea mai vechiă și renumită tipografie din Brașov.

Avantajele pe care le pōte oferi acest stabiliment fiind recunoscute chiar de streini, vor îndemna, precum ni place a crede pe toți Români, cari au ceva de tipărit, de a se adresa mai întâi la noi.

Dintre operile publicate până acum in editura noastră ni permitem a recomanda:

G. Curțius. Gramatica limbei elenice prelucrată de Stefan Iosif, profesor și director la gimnas. rom. gr.-or. din Brașov, prețul fl. 2.50
Gramatica limbei române, întocmită pentru școlile secundare de Nicolau Pilția, profesor la gimnasiul român greco-oriental din Brașov, prețul, 1.25

Arion, séu culegere de cânturi naționale spre întrebunțarea tinerimei de ambe-sece, culese și arangiate de Ion Dariu, învățator la școlă primară din Satulung prețul fl. —.30
Iuliu I. Roșca. Sacrificiu pentru Sacrificiu, roman original, prețul —.35

Mōrtea lui Mihai Vitezul, dramă națională în 5 acte, de Stan Părjol, prețul . . . —.40
Rumänische Kunstdichtungen, übersetzt von Theochar Alexi, prețul fl. 1.—
Noua Biblioteca Română, anul I și II . . . 10.—
Noul Călindar de casă intră în anul al V-lea.

Domni librari își pot procura dela această tipografie

Romanuri originale ilustrate

spre VĒNDARE cu BROȘURA.